

متن پرسش

با سلام و خدا قوت خدمت شما استاد گرامی. ببخشید از محضر شما دو سوال دارم. ۱- بنده ۵ هفته قبل سوالی را از این طریق از شما پرسیدم که متاسفانه هنوز پاسخ داده نشده از این رو که این سوالی چند سال است ذهن مرا به خود مشغول کرده و جواب اساتید برایم قانع کننده نبوده با توجه به بحثهایی که در شرح تفسیر سوره حمد امام خمینی «رضوان الله علیه» بیان می کنید به نظرم رسید از شما بپرسم. اینکه ممکن الوجود در ذات خود اقتضای عدم و وجودش ۵۰ و ۵۰ است که ذاتی شیء هم از آن جدا شدنی نیست و علت نیز نمی خواهد این ذاتی ممکن الوجود است که مال خودش است که اگر وجودش به صد درصد برسد یعنی کسی خارج از ذات آن عدمش را صفر و وجودش را ۱۰۰ کند؛ مثلا این ممکن الوجودی که می توانسته انسان شود این به صد درصد وجود می رسد. سوالم این است که این ممکن الوجود ۵۰ درصد وجود که همان توانستن آن است در پروانه، انسان، گل یا غیر اینها را روی چه حسابی دارد؟؟؟ ۲- سوال دیگرم این است که همیشه وقتی به این مطلب می اندیشم که خداوند ما انسانها را به اراده تکوینی که تخلف نا پذیر است مختار آفرید و ما طبق اراده تشریحی خداوند می توانیم سعید یا شقی شویم. خداوند هم می داند که ما با اختیارمان کدام راه را انتخاب می کنیم که ما از این علم ازلی و تغییری نا پذیر خداوند بی اطلاع هستیم و آن طور که بخواهیم عمل می کنیم که البته این عملکرد ما از دست خداوند در رفتن نیست. بعد هم که به دنیای دیگر به وسیله مرگ منتقل می شویم که طبق عملکردمان پاداش یا عقاب کارمان را ببینیم. بعد از این چنین مطالب این سوال ذهنم را آزار می دهد «که چی؟؟» «خداوند که از اول تا آخر کار ما را می داند چرا ما را خلق کرد؛ به راستی برای چه ما را خلق کرد؟؟»

متن پاسخ

به سوال و جواب ۲۸۰۸ که قبلا جواب داده شده است مراجعه فرمایید.